

N:o 64.

Kongl. Maj:ts nådiga proposition till Riksdagen, angående pension å allmänna indragningsstaten åt e. o. professorn G. Dillner; gifven Kristiania slott den 3 april 1897.

Under åberopande af bilagda protokoll för denna dag öfver ett ecklesiastikärende, vill Kongl. Maj:t härmed föreslå Riksdagen att å allmänna indragningsstaten bevilja extra ordinarie professorn i matematik vid universitetet i Upsala Göran Dillner en årlig pension af 3,500 kronor, att utgå från och med månaden näst efter den, i hvilken han från sin tjänst afgår.

De till ärendet hörande handlingar skola Riksdagens vederbörande utskott tillhandahållas; och Kongl. Maj:t förblifver Riksdagen med all kongl. nåd och ynnest städse välbevågen.

OSCAR.

L. Annerstedt.

*Protokoll öfver ett eklestiastikärende, hållet inför Hans Maj:t
Konungen i statsrådet å Kristiania slott den 3 april 1897.*

Närvarande:

Hans excellens herr statsministern *Boström*,
Hans excellens herr ministern för utrikes ärendena greve *Douglas*,
Statsråden: *Christerson* och
Annerstedt.

Jemlikt nådigste förordnande föredrog statsrådet *Annerstedt*:

*Angående
pension för
e. o.
professorn
G. Dillner.*

En af e. o. professorn vid universitetet i Upsala, filosofie doktorn *Göran Dillner* gjord underdånig ansökning om beredande af rätt för honom att vid afskedstagandet komma i åtnjutande af pension till belopp, motsvarande hans nuvarande lön, eller 3,500 kronor; varande denna ansökning åtföljd af tjänsteförteckning och prestbevis, utvisande att *Dillner*, som är född den 26 april 1832, tjänstgjort såsom e. o. lärare vid läroverket i Östersund läsåret 1858—1859 och utnämnts till adjunkt i lefvande språk derstädes år 1859; att han kallats till docent i matematik vid universitetet i Upsala år 1861; samt att han år 1868 utnämnts till adjunkt i matematik vid nämnda universitet, hvarest han, efter att vid åtskilliga tillfällen hafva jemlikt förordnanden uppehållit den ordinarie professuren i matematik, år 1877 utnämnts till sin nu innehafvande befattning såsom e. o. professor i nämnda ämne.

Sedan kanslern för rikets universitet, efter erhållen remiss, infortrat yttranden i ärendet från så väl det större akademiska konsistoriet i Upsala som filosofiska fakulteten vid universitetet derstädes, hade dessa myndigheter, med vitsordande att e. o. professorn *Dillner* fullgjort sin tjänstgöring såsom akademisk lärare på ett synnerligen förtjenstfullt sätt, tillstyrkt bifall till ifrågavarande ansökning, dervid filosofiska fakulteten, bland annat, erinrat

hurusom Dillner till följd af ofta påkommande sjukdom varit, särskildt under de senaste åren, under långa tider urståndsatt att fullgöra sina tjänsteåligganden, hvarjemte fakulteten framhållit, att det vore rätt och billigt, att e. o. professorer, hvilka ju hade väsentligen enahanda tjänstgöring som de ordinarie professorerna, också, i likhet med dessa, bereddes tillfälle att efter uppnådd pensionsålder utan allt för stora ekonomiska uppoffringar kunna afgå från sina embeten, äfvensom att det vore af stor vigt, att lärare, hvilkas krafter blifvit otillräckliga, lemnade rum för yngre och kraftfullare efterträdare; och hade det större akademiska konsistoriet biträdt filosofiska fakultetens i ärendet gjorda uttalande.

Under återopande af hvad de akademiska myndigheterna anført hade universitetskanslern, med öfverlemnande af dessas yttranden, på det lifligaste tillstyrkt nådigt bifall till e. o. professorn Dillners berörda ansökning.

Jemväl från statskontoret hade i detta ärende infordrats underdånigt utlåtande; och hade statskontoret deruti anført bland annat:

att enligt beslut vid 1873 års riksdag och nådiga brevet den 6 juni samma år universitetens professorer och adjunkter samt bibliotekarie och räntmästare vore berättigade att, om de efter uppnådda 65 lefnadsår gjorde ansökan om afsked, å allmänna indragningsstaten uppföras till åtnjutande af pension för professor, bibliotekarie och räntmästare af 4,500 kronor, samt för adjunkt af 2,500 kronor, hvaremot de extra ordinarie professorerna, som enligt 1877 års riksdagsbeslut och nådiga brevet den 1 juni samma år borde ersätta universitetsadjunkterna, hittills icke fått sig pensionsrätt tillerkänd; samt att statskontoret redan i ett den 22 november 1888 afgifvet underdånigt utlåtande angående ordnande af pensionsförhållandena för lärare och tjänstemän vid rikets universitet och karolinska mediko-kirurgiska institutet framhållit behovet och billigheten deraf, att rätt till pension å allmänna indragningsstaten tillerkändes jemväl de extra ordinarie professorerna.

Med afseende å de skäl, som återopats för dessa akademiska lärares pensionsrätt, och då e. o. professorn Dillner snart uppnådde 65 lefnadsår och enligt ofvannämnda tjänsteförteckning under en tid af mer än 38 år varit anställd såsom lärare dels vid statens läroverk i Östersund, dels sedan år 1861 vid universitetet i Upsala, samt Dillner, derest han ansett sig kunna och böra mottaga den kallelse till ordinarie professuren i matematik, som, enligt hvad i tjänsteförteckningen angäfvos, skulle hafva erbjudits honom år 1888, varit vid nu snart uppnådd pensionsålder berättigad till en pension af 4,500 kronor, hade statskontoret i sitt underdåniga utlåtande vidare, med tillkännagifvande att Dillner i egenskap af e. o. professor uppbure lön 3,000 kronor, tjänstgöringspenningar 1,000 kronor och ålderstillägg å lönen 500 kronor, beviljadt genom nådiga brevet den 22 december 1882, hemstält om

nådig proposition till Riksdagen angående beviljande åt Dillner af en årlig pension å allmänna indragningsstaten af 3,500 kronor, eller samma belopp, som af nästlidna års Riksdag tillagts hvar och en af extra ordinarie professorerna C. Norrby och J. M. Sundén.

Med afseende å hvad sålunda förekommit tillstyrkte statsrådet, att Kongl. Maj:t täcktes föreslå Riksdagen att å allmänna indragningsstaten bevilja e. o. professorn Dillner en årlig pension af 3,500 kronor, att utgå från och med månaden näst efter den, i hvilken han från sin tjänst afgår.

Hvad statsrådet sålunda tillstyrkt behagade Hans Maj:t Konungen i nåder gilla och bifalla; och skulle proposition till Riksdagen aflåtas af den lydelse bilagan vid detta protokoll utvisar.

In fidem

Fredrik Zethelius.